

XXVII TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js5 ,1-7)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Ma tahan laulda oma sõbrast, mu armsama laulu tema viinamäest. Mu armsamal on viinamägi viljakal nõlvakul. Ta kaevas seal maad ja puhastas selle kividest, istutas häid viinapuid ja ehitas torni viinamäe keskele ning raius sinna ka surutõrre. Ta ootas, et viinamägi kasvataks häid kobaraid, kuid hapud olid need kobarad, mida see andis. Aga nüüd, Jeruusalemma elanikud ja juuda mehed, mõistke ometi kohut minu ja mu viinamäe vahel! Kas oleks pidanud tegema viinamäega veel midagi, mis mul jäi tegemata? Kui ma kord tahtsin, et see kasvataks häid kobaraid, aga see andis hapusid. Ometi tahan ma nüüd teile teada anda, mida ma teen oma viinamäega: ma kisun maha tema piirdeaia ning annan ta metsloomade laastada, ma lammutan müüri tema ümbert ja jätan ta kõikide tallata. Ning ma teen ta kõnnumaaks – teda ei kärbita ega rohita ja ta kasvatab kibuvitsu ja ohakaid, ning ma keelan pilvedel talle vihma andmast. Issanda viinamägi on Iisraeli sugu ja Juuda mehed tema lemmik-istandus. Tema ootas õiguse võitu, aga vaata, tuli ülekohus. Tema lootis õigluse peale, kuid sai kuulda üksnes hädakisa.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps80 ,9.12. 13-14. 15-16. 19-20 R: Js 5,7a)

R: Issanda viinamägi on Iisraeli rahvas.

Sina võtsid viinapuu Egiptusemaalt,
kihutasid rahvad tema teelt ja panid ta kasvama.

Tema väädid ulatuvad mereni
ja võrsed Eufрати jõeni.

R:

Miks sa lõhkusid müüri tema ümbert,
miks jätsid sa tema kobarad möödakäijaile kiskuda?

Metssiga tuhnib teda
ja väljaloomad söövad ta paljaks.

R:

Taevavägede Jumal, pööra end jälle meie poole!

Vaata taevast alla ja näe!

Külasta seda viinapuud

ja seda viinamäge, mille sinu parem käsi on istutanud.

R:

Hoia meid elus, ja me hüüame appi sinu nime,
me ei pöördu sinust enam kõrvale.

Jumal, Vägede Issand, pööra meie olukord endiseks,
lase oma pale paista meie üle, siis oleme päästetud.

R:

(Teine lugemine Fi4 ,6-9)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast filiplastele:

Vennad, ärge olge mures, vaid tooge iga oma vajadus tänamise ja anumisega palves Jumala ette. Ja Jumala rahu, mis on ülem kui kogu mõistus, hoiab teie meeli ja mõtteid Kristuses Jeesuses. Lõpuks, vennad, mõelge kõigele sellele, mis on tõsi, auväärne, iganes õige, armastust väärt, puhas ja ülendav. Pidage silmas seda, mis on vooreslik ja kiiduväärt. Kõike, mida te olete minult õppinud, saanud, kuulnud või näinud, selle järgi elage, ja siis on rahu Jumal teiega.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 15,16)

Halleluuja. Mina olen teid ära valinud,
et te läheksite ja kannaksite vilja, mis jääb püsima. Halleluuja.

(Evangeelium Mt21 ,33-43)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus ütles ülempreestritele ja rahvavanemaile: “Kuulake teist tähendamissõna: elas kord isand, kes istutas viinamäe, piiras selle aiaga, tegi kaljusse surutõrre ning ehitas valvetorni. Siis andis ta viinamäe rentnike kätte ja reisis ise võõrale maale. Ning kui saagi koristamise aeg kätte jõudis, saatis ta oma sulased rentnike juurde, oma vilja vastu võtma. Aga rentnikud võtsid tema sulased kinni, mõnda nad peksid, mõne tapsid niisama, mõne viskasid kividega surnuks. Taas saatis viinamäe isand teisi sulaseid, seekord rohkem kui esimesi, kuid nendega tegid rentnikud nõndasamuti. Lõpuks läkitas ta nende juurde oma poja, sest ta mõtles: “Ei nad julge ometi panna oma kätt minu poja külge!” Aga rentnikud ütlesid poega nähes isekeskis: “Vaata, tema on ju pärija, mingem, tapkem ta ära, siis saame tema päranduse endale!” Ja nad võtsid ta kinni, tõukasid viinamäelt välja ning tapsid ära. Kui nüüd viinamäe isand tuleb, mida teeb ta nende rentnikega?”

Aga nemad vastasid talle: “Ta laseb kurjad kurjal kombel hukata ning annab viinamäe teiste rentnike kätte, kes toovad talle tema vilja õigel ajal.” Jeesus ütles neile: “Kas te pole kunagi lugenud

pühakirjast: kivi, mille hoonehitajad kõrvale heitsid, on nurgakiviks saanud. Issanda käest on see tulnud ja see on imeasi meie silmade jaoks? Seepärast ma ütlen teile: Jumala riik võetakse ära teie käest ning antakse sellele rahvale, kes kannab vilja.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, teispoolsus on meile tundmatu, ja me tunneme end sellest ära lõigatuna. Kõik meie ettekujutused surmajärgsest elust sarnanevad lõpuks ikka sellele maailmale, milles me praegu elame. Me ei suuda igavikku endale ette kujutada, ja just seetõttu võime kergesti silmist kaotada, kui tähtis on meile tegelikult meie surmajärgne saatus.

Kuid võibolla on sel põhjus, miks ei ilmutata meile seda teispoolsuse reaalsust, mis meid igavese kohtu ees ootab. Võibolla jäetakse meid teadmatusse just sellepärast, et meil oleks võimalus maist elu võimalikult laias spektris kogeda ja läbi tunnetada ning õppida tegema Jumalale meelepäraseid valikuid.

Kuna me aga seome vahel oma lootused Jumala kohtu ees oma edulugudega, ega taha oma läbikukkumisi meeles pidada, siis me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, tänane evangeelium toob meieni ühe Jeesuse viimastest tähendamissõnadest. Ta on juba saanud Jeruusalemma – eeslisälu seljas, nagu Rahukuningas –, kuid jõudnud seal üles astuda ka mitte just kõige rahumeelsemal viisil. Rahavahetajate ja kauplejate väljaajamine templist ja viljatu viigipuu needmine – ka need sündmused asetab evangeelium ajajärku, mis jääb vahetult peale Jeesuse messiaanlikku Jeruusalemma saabumist.

Nüüd küsivadki ülempreestrid ja rahvaülemad temalt, missuguse meelevallaga ta kõiki neid tegusid teeb. Jeesus vastab neile terve rea tähendamissõnadega, ja täna käsitleme võrdpilti heausksest viinamäe isandast ja tema kurjadest rentnikest.

Mulle tundub, et üsna sageli, kui inimesed vaatlevad piibliteksti, siis nende teadvus justkui kahestuks. Ka head kristlased on kohkunud ja nurisevad, et Vana Testament tuleks piiblist välja visata, sest seal räägitakse ju nii palju vägivallast – isegi maailma Looja ise esinevat seal pelgalt Iisraeli sõjajumalana. See ei sobivat ju üldse kokku kristlike ideaalidega: meie veendumuste, igatsuste ja unistustega. Niisamuti esineb ka evangeeliumis seiku, mis ei vasta kuidagi meie ettekujutusele armulise Jumala heast Pojast.

Ometi oleks pühakirjast kõige negatiivse väljaheitmine ekslik, sest maine reaalsus sisaldabki sõdu, vägivaldat, reetmist, pettumusi, häda ja viletsust. Kui me kõik ebameeldiva ja halva oma teadvuse

ees maha vaikime, siis alateadvusse omapead jäetuna hakkab see meid märkamatuks kujundama just nendeks negatiivseteks tegelasteks nii Uuest kui Vanast Testamendist. Nii võime enesele märkamata muutuda nendeks, kes enda arvates Jumala käsul teisi halvustavad; muutuda ülempreestriteks, kirjatundjateks ja variserideks – see tähendab silmakirjateenriteks, kes pidasid Jumalat ja tema seadust oma pärisomandiks.

Just seesugustele tegelastele seadis Jeesus tänase tähendamissõnaga lõksu: ta viis nad selleni, et pahaaimamatult ütlesid nad ise oma suuga välja nende eneste kohta käiva hukkamõistva kohtuotsuse. Viinamäe isanda kannatus võis olla suur, kuid see ei saanud olla piiritu. Variserid ja saduserid, kes kiusasid taga prohveteid, mõistsid alateadlikult, et nendegi armuaeg Jumala ees pidi kord läbi saama... ja see on hoiatuseks meile kõigile.

Armsad õed ja vennad, kahtlemata toitub meie usk lohutusest, unistustest ja igatsustest – kuid selle, kas me loodetud hüvangu kunagi pälvime, määravad siiski meie teod, meie käitumine reaalses elus. Kurjusest ja rumalusest räägib piibel meile just selleks, et me need iseendas ära tunneksime ja neist teadlikult ja otsustavalt ära pöörduksime. See põhihoiak on kivi, mis maistele asjadele keskendunud hooneehitate poolt aina kõrvale heidetakse, aga mis on nurgakiviks saanud. Kui meie maine rännak lõpule jõuab, tahaksime ju meiegi kogeda, et me oleme ehitanud just sellele õigele nurgakivile. Aamen.